

מתוך הספר ילקוט גאולה ומשיח – פרשת וישב

אשר הוא יהי מלך המשיח כמו"ש ודוד עבדי מלך עליהם כו' ויהא רעוא מקדם השי"ת שימהר ביאתו אלינו וישמח לבנו ותגל נפשינו במהרה בימינו אמן. דוק.

אור פני משה

ד. [תוכן: ותשב בפתח עינים – שחזתה דממנה יוצא מלכות בית דוד.]

ותשב בפתח עינים וגו'. היא ישבה בעינים פתוחות, כי חזתה את אשר יצא מזה, מלכות בית דוד. חידושי הרי"ם

וישב לה, טז - ויט אליה אל-הדרך, ויאמר הבה-נא אבוא אליך, כי לא ידע, כי כלתו הוא; ותאמר, מה-תתן-לי, כי תבוא, אלי

ה. [תוכן: מתרץ הקושיא של הט"ז (סי' קצ"ב) דהדין הוא תבעוה לינשא ונתפייסה צריכה ז' נקיים משום דם חימוד, ואיך ה' תמר מותרת ליהודה לינשא מייד – ומבאר עפ"י מש"כ הר"ן דע"י הבקיות דמורה ודאין מותר דאין בה דם נדה, וע"כ מיהודה נתייסד המלכות דמשיח דמורה ודאין ולכן ה' בקי ומותרת.]

והנה בט"ז ב"ד סי' קצב הקשה מתמר [ורות] הא תבעוה לינשא ונתפייסה צריכה ז' נקיים ותי' עמו במטה לא בעינן נקיים כיון דמיד בשעת תביעה יש לו פת בסלו... והנה כי כ' הר"ן ס"פ כל היד בחידושי' דדם חמוד טהור לגמרי אם יהי' אדם בקי שלא יתערב בו טפה דם נדה ומבואר שם הבקיות ע"י הריח דמורה בה אלא שאין אתנו יודע עד מה ע"כ צריכה לישוב ז' נקיים ע"ש ובחידושי, וא"כ י"ל בפשיטות דבועז ה' בקי בריחא ובשעת פיוס לנשואין בדקה עצמה והי' הוא המורה וכן יש לתרץ ביהודה ותמר ורמז זה למשפחה הזאת שמאלו הביאות של תמר ורות נתיסד בנינו של אותו הבן שנא' עליו והריחו ביראת ה' דמורה ודאין [כסנהדרין צג, ב]...

הביטה וראה כי יהודה תמר עם האותיות והכולל גמטרי' עטר"ת, ובימי בועז כבר הי' בגלוי יותר וקרוב להוציא אל הפועל יותר, ע"כ בעז רות גמטרי' עטר"ת בלי צירוף אותיות וכולל. ב'עז ר'ות י'הודה ת'מר ר"ת ברי"ת וכן סופי תיבותיו גמטרי' ברי"ת כנ"ל ואמצע תיבות אותיות ועמד"ו ע"ד [מ"ב כ"ג] ויעמדו כל העם בברית, בשוקיים כידוע. אמנם למלכות ב"ד יש ישיבה בעזרה יש"ב עולם לפני אלקים כמו י"ב צרופי הוי' ית"ש גמטרי' יש"ב. וכבר הזכרתי זה כמה פעמים, ובהתחברו עם עטרת ראוי שיבוא ממנו מלכות בית דוד. ודרשות חתם סופר רות ג'

לה, יד - ותסר בגדי אלמנותה מעליה, ותכס בצעיף ותתעלף, ותשב בפתח עינים, אשר על-דרך תמנתה: כי ראתה, כי-גדל שלה, והיא, לא-נתנה לו לאשה

א. [תוכן: רמז במסורה "גדל" – דזכתה תמר דממנה מלכות ב"ד – עד כי גדל מאוד.]

כי גדל. ג' במסורת. הכא. ואיך הולך וגדל עד כי גדל מאד. כי גדל הכאב מאד. בשביל שראתה כי גדל שלה, גדל הכאב שלה מאד, ובזכות זה יצא ממנה מלכות בית דוד שהי' הולך וגדל עד כי גדל מאד.

בעל הטורים השלם

ב. [תוכן: ביאור הפסוק "ותשב בפתח העינים" – דהקב"ה נטל הכהונה משם ונתנה לאברהם – דמשם יצא משיח ע"י תמר וכו'.]

ותשב בפתח עינים . . ועוד נראה לפרש דידוע דהקב"ה נטל הכהונה משם ונתנה לאברהם וצריך טעם למה, אבל נראה דהקב"ה הי' משפיע לשם שיצא ממנו מלכות בית דוד ותרווייהו בהדי הדדי לא הי' משליבין זה את זה ולכך נטל ממנו הכהונה ולכך עשה יעקב ליוסף כתונת פסים רמז לכהונה וכמ"ש לעיל ותמר היתה בתו של שם ולכך ותשב בפתח עינים היינו כפרש"י בפתח של אברהם אבינו שהכל מצפים לראותו והוא משיח שיצא ממנו.

ועוד באופן אחר נראה דאיתא דלעתיד לבא תחזור הכהונה לבכורים ויעקב העמיד י"ב שבטים וארבע בכורים פטר רחם היו ואין מלכות בכהונה ויהודה הי' מלך ונשארו שבעה שבטים והם שבעה עינים הנאמר בזכר' ושבעה עינים על אבן אחת דידוע דדוד נקרא אבן דכתיב אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה שדוד הי' לראש על כלם ולכך אמר שבעה עינים על אבן אחת, וזה שאמר כאן ותשב בפתח עינים דהיינו דוד שהי' פתח עינים.

תפארת יהונתן

ג. [תוכן: רמז המאורז"ל "ותשב בפתח עינים" בפתחו של אברהם אבינו – שבירר המלכיות לבניו (הגלות) – ולכן חיכה תמר שמה, שמשניהם (תמר ויהודה) יצא זרע דוד ומלך המשיח.]

נודע מחז"ל ע"פ ויט אלי אל הדרך שיהודה רצה ללכת שמע בת קול כו', ואפשר זה רימז רש"י זלה"ה "ותשב בפתח עינים בפתחו של אברהם אבינו", ר"ל בשביל פתיחת אאע"ה שבירר לבניו מלכיות ואנחנו מוכים ולוקים בגלות המר לכך מאת ה' צבאות נהיתה זאת שישכב יהודה עם תמר כלתו שמשם יצא דוד, וז"א "שכל עינים מצפים לראותו" את דוד

המשך מעמוד לד

ואף כאן:

יקרבנו אליו, ומפני תוקף אורו של רבי חייא יתוקן ויוחזר לסטרא דקדושה, ויסתלק ממנו הורקת הפנים מפני תוקף הארת פניו של רבי חייא, שהאירו כשמש.

(לקוטי לוי יצחק, פרשת וישב, עמ' קס)

התלמיד שלמד תורה שלא לשמה, הוא ותורתו נשארו למטה בעולם הזה הגשמי, מדור הקליפות. וכדי לתקנו היה צורך שרבי חייא, שהוא ותורתו מאצילות,